

Î N C H E I E R E

22 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Clarei Purice, avocatul Alexandr Beșleagă, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 7/1, intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Termoelectrica” împotriva Clarei Purice cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă

La 22 septembrie 2015 Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 7/1 (în continuare – CCL nr. 7/1), intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Termoelectrica” (în continuare – SA „Termoelectrica”) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Clarei Purice cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, din cauza nerespectării obligațiilor asumate de pîrît, stabilite în conformitate cu Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, pentru perioada 01 ianuarie 2013 – 01 septembrie 2015, s-a acumulat datoria în sumă de 5443,43 de lei, inclusiv datoria pentru serviciile prestate de SA „Termocom” în sumă de 4058,66 de lei, iar pentru serviciile locativ-comunale datoria în sumă de 1384,77 de lei.

Susține că încercările de soluționare pe cale extrajudiciară nu au dat rezultate, deoarece pîrîta a neglijat faptul achitării benevole a datoriei solicitate în baza reclamațiilor înaintate.

În urma concretizărilor, solicită încasarea de la Purice Clara datoria în sumă de 9856,90 de lei și taxa de stat în sumă de 300,21 de lei și cheltuielile de transport în sumă de 150 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 decembrie 2015 s-a strămutat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de CCL nr.7/1, cu

participarea intervenientului accesoriu SA „Termoelectrica” împotriva Clarei Purice cu privire la încasarea datoriei, de la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău la Judecătoria Hîncești, spre examinare în fond (f.d.32).

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 06 iunie 2016 s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat de la Purice Clara în beneficiul CCL nr. 7/1 suma de 8753,31 de lei, datoria pentru serviciile comunale și taxa de stat în sumă de 270 de lei, reieșind din limitele pretențiilor admise. S-au respins cerințele înaintate de CCL nr. 7/1 în partea încasării serviciilor comunale în sumă de 1103,59 de lei, ca depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă și a sumei de 150 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată legate de transport, ca neîntemeiată.

În susținerea poziției, prima instanță a reținut că pîrîta Purice Clara nu a achitat serviciile prestate, iar pînă la moment aceste datorii nu au fost stinse de către Purice Clara față de CCL nr. 7/1.

Prima instanță a constatat că urmare a neonorării obligațiilor de plată a sumelor pentru servicii locativ-comunale prestate pentru perioada 2013-2016, datoria pîrîtei față de reclamant constituia suma de 9856,90 de lei, însă urmare a invocării curgerii termenului de prescripție, pentru datoriile Clarei Purice, acumulate la 01 ianuarie 2013 în sumă de 1103,59 de lei, instanța de judecată prin aplicarea art.267 alin.(1) din Codul civil, deși a constatat existența acestora, totuși a stabilit curgerea prescripției în privința lor.

Ținînd cont de proporționalitatea părții admise a acțiunii, prima instanță a considerat necesar și întemeiat de a încasa din contul pîrîtei în beneficiul reclamantului quantumul taxei de stat doar în limita a 270 de lei, sumă echivalentă pretențiilor admise, ca urmare a respingerii cerinței privind încasarea sumei de 1103,56 de lei ca urmare a omiterii termenului de prescripție.

La fel, prima instanță a reținut că reclamantul nu a justificat cerințele sale în vederea recuperării cheltuielilor legate de transportul acestuia la ședințele de judecată în quantum de 150 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Purice Clara și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Hîncești din 06 iunie 2016.

La 13 aprilie 2017 reprezentantul Clarei Purice, avocatul Alexandr Beșleagă a declarat recurs nemotivat, iar la 14 aprilie 2017 – recurs motivat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe în partea admiterii cerințelor înaintate, cu pronunțarea unei ni hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea materială care trebuia să o aplice și a interpretat eronat normele de drept material.

Afirmă, că intimata nu a prezentat probe necesare pentru a fi stabilite sumele solicitate, iar recurenta nu a avut posibilitate și nu era obligată să păstreze actele ce atestă prestarea și achitarea serviciilor comunale, fiind încălcat principiul contradictorialității.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele motive.

Potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul reține că recursul a fost declarat în termen, deoarece din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017 (f.d. 180-186), însă aceasta a fost expediată părților prin scrisoarea nr. 3965 din 06 aprilie 2017 (f.d. 187), iar recursul a fost declarat la 13 aprilie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs nemotivată (f.d.189-190).

Argumentele din recurs precum că intimata nu a prezentat probe necesare pentru a fi stabilite sumele solicitate, iar recurenta nu a avut posibilitate și nu era obligată să păstreze actele ce atestă prestarea și achitarea serviciilor comunale, fiind încălcat

principiul contradictorialității, nu pot fi reținute, deoarece acestea poartă un caracter declarativ și exprimă o atitudine vagă.

Mai mult, prevederile pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 (în continuare – Regulamentul nr.191/2002), care prevede că plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii, în raport cu dispozițiile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă care stipulează că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, instituție cu titlu de principiu că intră în obligația fiecărei părți să-și demonstreze circumstanțele pe care le invocă drept obiecții.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, a fost încălcat principiul contradictorialității, instanța de recurs nu le poate reține, deoarece în virtutea contradictorialității, se îngăduie părților din proces să participe în mod activ și egal la prezentarea, argumentarea și dovedirea drepturilor lor în cursul desfășurării procesului, dar și să discute și să combată susținerile făcute de fiecare dintre ele și să-și exprime opinia asupra inițiativelor instanței în scopul stabilirii adevărului și al pronunțării unei hotărâri legale și temeinice.

Mai mult, potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată (f.d.60-61, 129-131, 175-178) se desprinde că instanțele inferioare au organizat procesul astfel încât participanții la proces au avut posibilitatea de a realiza principiul contradictorialității, or potrivit art. 26 alin. (2) din Codul de procedură civilă, contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecătii și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

În acest sens, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în cererea de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept și constituie opinia reprezentantului recurentului față de soluția adoptată în cauză și acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași legea, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanța de apel prin prisma circumstanțelor importante ale cauzei.

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept ale pricinii, iar forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil ce ar pune la îndoială legalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Clarei Purice, avocatul Alexandr Beșleagă, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Clarei Purice, avocatul Alexandr Beșleagă, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță